

Вяра и живот

ПЕРИОДИЧНО ИЗДАНИЕ НА РУСЕНСКАТА СВЕТА МИТРОПОЛИЯ

Брой 7, юни 2018

www.rusenska-mitropolia.bg

НОВОЗАВЕТНАТА ПЕТДЕСЕТНИЦА

На този свят, всеки от нас има своя малък дял от време, през който да покаже своята човечност. Дни и нощи, с години наред в нас действат конфликти на душевна добродетел и чувствен егоизъм.

Някога, след трагичните събития записани в Стария Завет, когато Адам поради непослушанието си бил поставен вън от Рая, а между човека и Бога застанал грехът. Съвестта на хората се помрачила, те започнали да се

отдалечават от знанието си за истинския Бог,

развратили се и наченали да се покланят на идоли създавани от тяхното въображение. Така настъпили времена на нравствен упадък, за които днешния цивилизован свят показва осезаема представа.

Бог претеглил злините на древните хора и виждайки тяхната неправедност, потопил под вода цялото земно къбю. По-подир, след дните на намерения благоволение-то Божие Нои, избран за да продължи човечеството, след водния апокалипсис, се намерил отново само един човек на име Авра(а)м, който пазил вярата Адамова-Вяра в Единия Бог. Заради тази непоколебима вяра, която носил Авраам, Господ произвел от него голям народ.

По-сетне, този народ, век след век бил подготвян чрез известители на

Волята Божия за идването на Месия,

като Изкупител на човечите от греха. Минавало времето. Огрубената старозаветна човешка природа, в разрез с пророческите наставления изопачила представата за идващия Месия, а така пред прага на Новозаветния век, избраницят

Божий народ, зачакал появата на земен царстващ владетел, който да отхвърли Римското иго, и да покори под властта си представя.

Дошло времето за изпълнение на пророческите обещания

дадени от Бога. Синът Божий премъдро скривайки въплъщението Си от княза на оня век Се родил неизменно и неразлъчно от Отца чрез девственото детерождение на Приснодева Мария и приел човешка плът.

Изкупителят от греха вече бил между човечите и заживял между тях. Чрез Словото Си и силата на дивните Си дела, Божият Син пристъпил към съзидането на Църквата Си. Сам Господ в дните на земния Си живот не назовал обществото на учениците си Църква, а им говорил за това като казвал, че ще съзида Църквата Си, което действие запазвал за още малко време, изпълнило се в настъпилото бъдеще.

Христос не създал Църквата Си силово,

посредством безграничното Си всемогъщество. Той Сам в Себе Си, по неизменната Си воля, приел страдания и кръстната смърт като жертва за пагналата от греха човешка природа. Прояната кръв на Божия Син възстановила изгубеното равновесие между хората и техния Творец. Естеството на греха било разрушено, и

съюза между пагнала човек и Бога бил възстановен.

Така неизменната воля на Божия Син съвършено дала възможност за спасение на всеки човек вкусващ плода на това изкупление.

Спасителят извършил голямата част от намерението на Божия Съвет, човечите да познават Бога във Възкръсналия от мъртвите Христос. Преди Възнесението Си в Царството Небесно, Синът Божий заповядал на апостолите Си да стоят в Йерусалим, и да чакат идването на Светия Дух, което трябвало да стане по необходимост, за да получи Новозаветната Църква своята пълнота.

Настъпил часът за изпълнение на Божието обещание.

На петдесетия ден от Славното Христово Възкресение,

апостолите и Пресвета Богородица, единомислено стояли в една къща заедно в Йерусалим. Същият ден, съвпаднал с ветхозаветната Петдесетница, празник, на който множество евреи от цяла Иудея, различни части на римската империя и други страни се събрали в града Давидов, за да честват един от трите си велики ветхозаветни празници в спомен на повереното им от Бога чрез св. пророк Мойсей Синайско законодателство.

Настанал третия час на деня (по еврейския час, или девет часа по наше време)

и внезапно шум от небето като силен вятър изпълни къщата,

в която се били събрали Христовите ученици, явили се като че огнени язици, разделили се и застанали над апосто-

лите и Пресвета Богородица. Дух Свети, който изхожда от Отца, като независим от Сина Източник слязъл в деня на Петдесетница, над апостолите съвкупно, утвърдил вярата им в богочовешката същност на техния Учител и ги наставил на всяка истина и правда. Силата на Светия Дух действено изпълнила и преобразила умовете и сърцата на апостолите. Те заговорили на различни и непознати до тогава тям езици. Това чудо имало мигновено въздействие.

Изпълнен с благодатта на Светия Дух,

св. ап. Петър така пламенно произнесъл първата си проповед за Христа пред струпалото се около къщата множество, че в един ден се покаяли и кръстили в името на Отца и Сина и Светия Дух към три хиляди души. Така в деня на Петдесетница, християнската общност от апостоли и повярвали в Сина Божий човече, загвийли съзиданието на новозаветната и спасителна Христова Църква по прякото действие на Светия Дух. ✝

Ик. Алеко Рачев

Тропар на Петдесетница:

Благословен си, Христе Боже наш, който направил премъдри реболовците, като им изпрати Светия Дух, и чрез тях улови вселената: Човеклюбче, слава Тебе.

РУСЕНЦИ ПОСРЕЩНАХА ЧУДОТВОРНАТА ИКОНА НА СВЕТИ ГЕОРГИ ОТ СВЕТОГОРСКИЯ МАНАСТИР КСЕНОФОНТ

На 20 април 2018 г., с благословението на Негово Свевейшество Константинополския и Вселенски патриарх Вартоломей, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум гостува в Светогорския манастир „Св. Георги“ – Ксенофонт, сърдечно посрещнат от игумена на св. обител архим. Алексий и манастирското братство.

В Света Гора Владиката бе придружен от представители на Балканското Атонско сдружение в лицето на г-н Андрей Крстов и г-н Валентин Тодоров.

Поклоняйки се пред чудотворната икона на св. Георги Победоносец в съборния манастирски храм, по възприета от стари времена традиция, Негово Високопреосвещенство остави в дар на чудотворния образ своето архиерейско енголпие с изображение на св. Димитър Басарбовски.

Игуменът на св. обител представи на българския архиерей точното копие на чудотворната икона на св. Георги със специално изработена сребърна риза и дърворезбован кивот, предназначени като дар за храм „Св. Георги“ в Русе.

Чудотворната икона на св. Георги Победоносец в манастира Ксенофонт на Света Гора първоначално се е намирала във

Византийската столица Константинопол. През 10 век по време на иконоборчеството е бил направен опит за пробожането на образа на светеца с меч, следи от което личат и до днес, след което иконата била хвърлена в морето. След дълго носене по вълните, морето я довело до брега на манастира Ксенофонт, който по това време бил посветен на св. Димитър. След изваждането на иконата на св. Георги от водата, св. обител започнала да го почита за свой покровител, но иконата на първопокровителя на манастира св. Димитър останала на иконостаса до иконата на Божията майка.

В следобедните часове на 5 май 2018 г., две седмици след поклонническото посещение на Русенския архипастир в Светогорския манастир Ксенофонт, специално изработената там чудотворна икона на св. Георги, гаранция за Русенска епархия, бе тържествено посрещната от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум, Негово Преосвещенство Тивериополския епископ Тихон, както и от множество свещенослужители от града и епархията пред храм „Св. Георги“ в Русе.

След молебен и празнично вечерно

Богослужение в манастира Ксенофонт в Света Гора, 21.04.2018 г.

богослужение, мнозина християни с духовно въздвижение се поклониха пред иконата на св. Георги, отправяйки молитва за здраве и благословение.

На следващия ден 6 май 2018 г., Гергьовден, в едноименния русенски храм, посветен на светеца-победоносец, бе отслужена съборна архиерейска св. литургия от Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум, Негово Преосвещенство Гюргевския епископ Амвросий от Румънската православна църква и Негово Преосвещенство Тивериополския епископ Тихон, в съслужение на които бяха: йеросхимонах Елифанй от манастира Пантократор в Св. Гора, свещенослужители от Румъния, ставр. ик. Владимир Костадинов, председател на храма, и духовници от гр. Русе и епархията. В края на празничното богослуже-

ние Негово Високопреосвещенство произнесе проповед, в която за пореден път благодари на игумена и братството на манастира Ксенофонт в Атон, както и на дарителите, благодарение на които бе изработено и подарено точното копие на чудотворната икона на св. Георги, който е и покровител на престолния град Русе. В знак на внимание и за църковни заслуги, митрополит Наум удостои с орден „Св. Димитър

Басарбовски“, втора степен, г-н Андрей Крстов и г-н Валентин Тодоров от Балканското Атонско сдружение, с благодарност за тяхната съпричастност и подкрепа. Архиерейът поздравя всички именници, пожелавайки на богомолците в храма и на жителите на град Русе здраве и Божие благословение, по молитвите на св. Георги Победоносец.

Празнично богослужение в русенския храм „Св. Георги“, 6.05.2018 г.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА НЕГОВО ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО РУСЕНСКИЯ МИТРОПОЛИТ НАУМ

Във връзка с разпространяваните спекулации от отделни лица, че мнозинството от членовете на Св. Синод на БПЦ-БП, вземайки своето решение от 14.05.2018 г., са станали „национални предатели“, отказвайки да изпратят свои представители на тържествата в Охрид на 27 май т. г., сме дължни да изясним следното:

1. Българската православна църква-Българска патриаршия никога не е имала намерение да се откаже от своята многовековна история и каноническо достойнство, като правопримник на историческата Българска Охридска архиепископия, независимо от политическата конюнктура.

2. За нас е неприемливо представители на БПЦ-БП да вземат участие в предстоящите тържества в Охрид, по повод 1000-годишнината от основаването на

Българската Охридска архиепископия, защото чрез тяхното присъствие там, би се извършило едно национално предателство, а именно, Българската православна църква ще е длъжна да приеме, че една нова църковна формация, наричаща се днес „Македонска православна църква-Охридска архиепископия“, създадена по политически причини само преди няколко десетилетия, чрез горепомнатото честване ще утвърди своето статукво, присвоявайки си църковната история на българския народ.

3. Българските архиереи имат призванието да пазят с достойнство своята национална идентичност, като наред с това са длъжни да отстояват точно каноническите повели на св. Православна църква, недопускайки каквито и да било отклонения от единството на Светата Сборна и Апостолска църква.

4. Всякакви внушения, че „Българската църква няма нужда да се плаши от евентуална схизма, признавайки еднолично и своеволно Македонската църква“, са плод на абсолютна неадекватност и стремеж към безредие, а поддръжниците им нямат никакво право да се определят като православни християни.

5. Относно повсеместно тиражираното писмо от страна на митрополит Стефан от Скопие, в което се иска БПЦ-БП да стане Църква-майка на Македонската църква, сме дължни да поясним още, че в оригиналния документ от м. ноември 2017 г. ясно е отбелязано, че „Македонската православна църква-Охридска архиепископия ще припознае и приеме БПЦ-БП като Майка църква, АКО тя първа признае нейната автокефалност“, т. е. това тяхно желание не е безусловно. ✠

БЛАГОДАРСТВЕН МОЛЕБЕН, ПО ПОВОД 65-ГОДИШНИНАТА ОТ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ПАТРИАРШИЯ

По повод изпълването на 65 години от Възстановяването на Българската патриаршия, станало през 1953 г., в утрото на 10 май т. г. Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Наум отслужи благодарствен молебен в катедралния храм „Св. Троица“ - Русе. На архиерея съслужиха: ст. ик. Владимир Костадинов, ст. ик. Илиян Илиев, ик. Георги Георгиев, прот. Милен Цветков, прот. Светослав Георгиев, свещ. Ивайло Георгиев, свещ. Диян Димчев, и дяконите Орлин Янчев и Росен Георгиев.

След богослужебното последование владиката произнесе слово за историческия път на Българската патриаршия, възстановена през 1953 г. след многовековно прекъсване, която е достоен правопримник на Преславската патриаршия, Търновската патриаршия и Българската Охридска архиепископия.

Владиката изтъкна и съществената роля на блаженопочившия Български патриарх академик г-р Кирил, който със своя международен авторитет, богословска

ерудияция, научни постижения, непоколебима решителност и ясен поглед върху църковната действителност, допринесе изключително много за въздигането на БПЦ, като до днес продължава да е ненадминат по своите качества, достойнство и обществено признание български първоиерарх.

За голямо съжаление, освен в престолния град Русе, тази бележита годишнина не бе отбелязана подобаващо никъде другаде в страната ни!

СВЕЩЕНИЧЕСКО РЪКОПОЛОЖЕНИЕ НА ПЕТДЕСЕТНИЦА В ПРЕСТОЛНИЯ ГРАД РУСЕ

На 27 май 2018 г., Петдесетница, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи св. литургия в катедралния храм „Св. Троица“ в гр. Русе. По време на богослужението, владиката ръкоположи в свещенически сан дякон Недялко Димитров. След литургията веднага беше отслужена и положената по Тилик празнична вечерня, като по време на Великия прокимен Негово Високопреосвещенство осени християните с орехова шума, символизираща слизането на Св. Дух над апостолите. ✠

БЪЛГАРСКИЯТ И АВСТРИЙСКИЯТ ПРЕЗИДЕНТИ ПОСЕТИХА БАСАРБОВСКИЯ СКАЛЕН МАНАСТИР

На 5 май 2018 г. в Басарбовския скален манастир гостуваха г-н Румен Радев, президент на България и г-н Александър Ван дер Белен, президент на Австрия, пребиваващи в гр. Русе по повод проведената неформална среща на тема „Бъдещето на обединена Европа“. В св. Обител президентите бяха посрещнати от г-н Пламен Стоилов, кмет на Община Русе и иконом Алеко Рачев, и. г. игумен на манастира, който запозна високите гости с историята на това уникално българско духовно средище.

Господин Радев и господин Ван дер Белен разгледаха с интерес старата скална църква и вкопаните в скалите монашески килии към нея, както и новоосветената с ъ б о р н а ц ъ р к в а „Преображение Господне“.

Иконом Алеко Рачев прегаде на президентите

Снимки: Атанас Димитров - АтаДим

специалните приветствия и благопожелания на Негово Високопреосвещенство Русенския

митрополит Наум, като името на архиерея на поднесе скромни подаръци за молитвен спомен.

ВРЪЧВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЯ ЗА ЗАВЪРШЕН КЛАС В БАСАРБОВСКИЯ МАНАСТИР

На 01.06.2018 г. ученици от втори, трети и четвърти класове на ОУ „Христо Смирненски“, гр. Русе посетиха Басарбовския скален манастир „Св. Димитър“ придружени от своите учители. Децата бяха посрещнати от свещениците Атанас Запрянов и Недялко Димитров, а преподавателите връчиха удостоверенията за завършен клас на своите възпитаници. Иконом Алеко Рачев, и. г. игумен на манастира, бе подготвил скромни дарове за малчуганите, които ги приеха с радост и вънление.

ГЛАСЪТ НА АНГЕЛЧЕТО

Ти Гошко, си още много малък. Много още трябва да растеш, докато ще можеш сам да определяш постъпките си. Сега ти трябва само да слушаш и изпълняваш... Всяко дете като тебе има по едно ангелче. То лети около него, навсякъде го следва, показва му по кой път да върви.

Това ангелче не може да се види, но гласът му се чува ясно: той е сладък и приятен – звучи като звъна на сребърна камбанка... Сега ти си лягаш да спиш. Помоли се на Дядо

Господ да ти даде крепък и спокоен сън. И помни: слушай ангелчето си! Слушаш ли го, винаги ще бъдеш весел и доволен.

Тъкмо Гошката майка произнесе последните думи, и той заспа. На сутринта си припомни майчиния съвет и реши цял ден да се ослушва, за да разбере какво ще му нашепне ангелчето.

Гошко ходи на училище сутринта, след обяд игра с приятели и вечерта, когато майка му му пожела „Лека нощ!“, той я попита:

– Днес, мамо, колкото и да се ослушвах, пак не можах да чуя гласа на ангелчето.

– Чудно! Но кажи тогава как прекара деня?

– Сутринта, когато отивах към училище, видях едно дете колкото мене, босо, облечено в тънки дрехи, което зъзнеше от стуг. То се бе спряло пред хлябарницата и гледаше как се отделяше парата от току-що изпечения хляб. Стана ми мъчно за това дете и му дадох закуската, която ти ми бе приготвила за междуцасието. Ти ще ми се сърдиш, че не съм закусил, нали?

Майката се усмихна на детето си и го насърчи:

– Не, не, прогължайвай!

– Когато отидох в училището, беше още рано. В стаята беше само Петко. Беше седнал на един чин и стоеше замислен. Узнах, че е изгубил буквара си и не могъл да си научи урока. Аз извадих моя буквар и му помогнах. Докато дойде учителят, Петко беше готов. И на урока отговори много добре. Освен това, обещах му да измоля от татко да ми купи груг

буквар. А сега не смея да кажа на татко за това. Може той да ми се разсърди.

– Не ще ти се сърди, моето момче. Прогължайвай!

– След обяд, като излязох да играя с приятели, видях Велко като караше Колю да открадне пари от вкъщи и да купи с тях цигари. Настигнах го и го посъветвах да не прави това. Колю ме послуша и се върна. Велко като разбра, настигна ме и ми удари плесница. Но, мамо, аз нищо груго не бях направил!

– Няма нужда да се оправдаваш, Гошко. Разбирам те.

– Колкото и да не исках да се отвлечам, не можах да устоя и така не можах да чуя гласа на ангелчето. А то... Ти казваш, че имало сладък глас...

По майчините очи блеснаха радостни сълзи.

– Но ти, мое дете, си чуло днес гласа на ангелчето. То те е посъветвало да постъпиш така.

Когато майката издума това, сънят беше вече натезнал върху клепачите

на Гошко. Блажена усмивка цъфтеше на устните му. Детето сънуваше: тича по полето, а го него едно златокрило ангелче пърха с крилца си. И му говори, говори... Гошко чува гласа му – той е ласкав и мек като кадифе и звъни като сребърна камбанка...

РУСЕНСКА МИТРОПОЛИЯ
7000 гр. Русе, пл. "Св. Троица", № 9

Редактор:
Иконом Алеко Рачев
Струицист:
Свещ. Кирил Синев,
Боян Петков

Вестникът е безплатен и се издава със спомоществователството на Басарбовския скален манастир
Авторски материали можете да изпращате на e-mail: viara_jivot@abv.bg

